National Library of Israel
Doar Hayom - דאר היום, 28.07.1933, page 8

המסיבה לכבוד ה' איתמר בן־אב"י

(המשך מגליון אתמול)

מר ע ו ב ד ב ן־ע מ "י מספר בנאום חם ויפה מעט זכרונות מהתקופה שבה יצרה הקבוצה הקטנה, ובראשה ה' בן־אב"י, את העתון. היא באה לירושלים, ראתה את המצב מצר אחר, תקוות לבנין א"י גדולה ומידית ומצד שני אומה בלי סדר ומשטר השוכחת או הרוצה לשכוח את מסורת הכבושים של עשרות בשנים. אז היתה זו העזה. הצעירים הא"י רצו לתת בטוי לא"י הצעירה לקולו של חבור הא"י והחלו את עבודתם מתוך אמונה כי זהו המכשיר של השעה אשר בעוד רתו צריכים לעמוד על המשמר כלפי פנים וכלפי חוץ. אני רוצה להגיד כי בשביל הדור הצעיר הא"י אשר בן־אב"י שימש לו לפה, למען, שנלחם עבורו עד שהביאו לנצחון, בשביל הדור הצעיר הזה היתה התקופה של „דאר היום" פרק חשוב וגדול מאד. היום מחליט ה' בן־אב"י ללכת לחופש ולמנוחה, לאחר עבודה של 15 שנה. אנו מכירים את עבודתו של בן־אב"י מחוץ ל„דאר היום", עבודתו בשביל א"י, מידי פעם בפעם שנמע לגולה והביא את הבשורה של א"י אליה. עכשו שהוא משתחרר מ„דאר היום" הוא יוכל לעשות שרות גדול. הוא נלחם בשביל היזמה הפרטית, עבור יליד הארץ, העביר את הקול הזה, את א"י בתמונות חיים לפני אלפים ורבבות מאחינו היחודים והוא, בכח הקסם שלו, בכח ההתלהבות שלו, הלהיב וחישמל מאות ואלפים רבבות בשביל א"י שבאו בתחילה בעשרות ובשנים האחרונות בזרם עצום. אני מקוה שכשם שעבודתו בעבר הוכתרה בהצלחה—גם עבודתו בהוה, ובעתיד תצליח. אני בטוח שאותם הזכרונות הנעימים ישמשו בשביל בן־אב"י אות הוקרה והערכה למרץ שחשקיע במשך שנות עבודתו בין ידידים. אנו מקוים כי אותם האנשים המתחלפים במשמרת ימשיכו באותה המסורת הנהגה והיפה שלה נלחם בן־אב"י במשך 15 שנות עבודתו.

חזק וידידנו בן־אב"י!

מר א ב ר ה ם א ל מ ל י ח בזכרונותיו היפים שהעלה לפני המסובים, מודה בראשית דבריו על ההזדמנות הנעימה שניתנה להפגש בסביבה אינטימית כדי לשוחח קצת על „דאר היום", על עורכו ומיסדו, ידידו וחברו מר איתמר בן־אב"י.

בימים חמורים כאלה, ימי משטמה ואוירה מורעלת, יש בסביבה אינטימית זו קצת הזדמנות לדפיג את מצב הרוח הזה. איתמר בן־אב"י הוא הילד הנצחי, הוא עדיין צעיר ויכול לתת הרבה והרבה אף גם יוסיף ויתן. עוד יבוא יום שנצטרך לכתוב את תולדות ירושלים במשך 15 השנים האחרונות ואי אפשר יהיה שלא לחזכיר ולשלב זאת שמו של בן־אב"י. זו היתה תקופה כה גדולה. מי שעבד במחיצתו יוכל לחבין ולהרגיש ולדעת מהו איתמר בן־אב"י.

ה' אלמאליח מספר על החשפעה של „דאר היום" על ההמונים ומספר כי בשעה שאמר ליסד את העתון הביטו עליו כעל חולם, מספר על נדודיו של בן־אב"י לחו"ל, על הצלחתו למשוך לבבות ובעיקר על כיבוש אותו האיש שיש לחזכיר לטובה, את בן־ציון רובינשטיין שנתן מכספו ועשה הרבה כדי לבסס את העתון. אפשר לומר על „דאר היום" שאיננו עתון „הגון", וכו', אולם דבר אחד איש לא יכחיש, שזה היה העתון החפשי הפתוח לכל הדעות. זו באמת היתה זכותו ולפיכך ריכז סביבו את כל אלה שלא מצאו מקום חופשי. אולם ה' בן־אב"י מתעסק גם בענינים שמחוץ לעתון. אם תכנסו פעם אל חדרו בשעת עבודתו תמצאו אף גם תתפלאו לראותו מעיין במשנה, בתלמוד, ב„זוהר" הקדוש וכו'. עתה הוא מכין ספר על „תולדות ישראל על הים". הוא עוזב את דה"י וכבר אמר מישהו שאין הוא יכול לתאר אה ה' בן־אב"י בלי „דאר היום" ו„דאר היום" בלי בן־אב"י. איש לא יכחיש שבן אב"י נתן לעתונו חיים. כל מאמריו כתובים בעירנות וגם אני מאחל את הדבר הזה לעתון החדש. ירושלים אינה תל־אביב. הרבה מעדות המזרח התחנכו על ברכי „דאר היום". העתון הזה חדר למקומות האפלים ביותר של חישוב חיחודי והרבה אנשים למדו את השפה העברית הודות ל„דאר היום". ודבר זה לא קטן הוא. יש לעתון זה הרבה חסרונות, כמו לכל עתון, אבל דבר אחד אין לגזול ממנו: הוא שימש מכשיר חנוכי להרבה אנשים. ה' אלמאליח מביע את אהוליו לה' בן־אב"י ומברכו שיתן את ספרו החדש ושיחזור לעתון כדי שיתן לנו את מאמריו החיים והעירניים ובעיקר את חשפח העברית.

מר י צ ה ק ע ב א ד י אמר בין השאר: ספמי של בן־אב"י באישיותו. לא רק בעריכתו ובעסקנותו הוא מחונן כאילו מהטבע בשפע של סגולות שכל אדם מחויב להעריכן ולהעריצן וביחוד בדור של משטמה, אינטריגות וחמרנות יתרה. טוב לעלות על גם את מידותיו חנעלות: ידיד נאמן, רע טוב, ישר בקרב לבו, שומר חסד ושומר כבוד. הן שלו הוא חן, ולאו שלו הוא לאו. כפי שאמר אחד המבקרים את לויד ג'ורג' שאין להכחיש כי כ"א ידע בעתיד שלויד ג'ורג' הביא את המלחמה עד סוף הנצחון. כן נאמר בן־אב"י: „יגידו עליו מה שיגידו, אבל הוא יצר את חופש חדעות". ה' עבאדי מברך את בן־אב"י הרענן להמשיך בעבודתו ולהקדיש את שפע כוחותיו ומרצו שחברו מר א. אלמאליח חזכיר כאן.

מר ש. ש ו א ר ץ ציין בנאומו כי שום עתונאי ושום עתון אינו מציין את חופש הבמה כמו „דאר היום". המעלה חזאת שפולה כנגד כל החסרונות בעתון זה. בדברו על בן־אב"י ציין הנאום כי חתן חתנינה חזה ורע טוב, הוא מתרועע עם כולם אולם איננו חברותי מנקודת מבט מפלגתית. ואני מצטער על זה. אילו היה איש מפלגה וראי היה אינני בלתי. הוא לא רק אומן אלא גם בעל ומנהל קפה „וינה", אשר בתפקיד שר המשקים קאופים עמד על הגובה והוכיח עד כמה האדיבות והחריצות הן סגולותיה של קהואה מפורסמה זו. מר קרניאל מזכיר אח"כ את מר סדומסקי מנהל „כרמל מזרחי" ששלח למסיבה מ„יינות הארץ" ביד רחבה ובלב נדיב, את חברת „מספרו" שדאגה למקטרים ולמעשנים, את מר זילברשטיין שלא חשש להרסינה היקרה שלו וה"ה גוט ופרץ שהמציאו כסאות נוחים ורכים לצורך חמוזמנים.

כין הנאומים הנעים את לב המסובים חזמר ויספיש, בן „מאה שערים" שלמד תורה והשתלם בברלין והזר אלינו. מר ויספיש מחזנן בקול צלול, רענן, חזק ונעים. יש לקוות כי תנתן הזדמנות לכל הל הרחב לשמוע את זמרתו.

בשעה מאוחרת אחרי חצות נסתיימה המסיבה המשמחת הזו מתוך מצב רוח סרומם ובשירת „חתקוה".

מגשים. כל נסיעה שלו לחוץ לארץ מביאה איזה מפעל חדש לא"י. יתר על כן: אין עתונאי אחר בארץ ישראל שיהיה לו עוז ביטוי כלבן־אב"י. הוא העתונאי היותר פופולרי. כל העולם יודע כי העתונאי הא"י הוא בן־אב"י. כוילחלם סיסר בשעתו הרי הוא תמיד נוסע. ידידי, צאתך לשלום אבל בקרוב מאד שובך לשלום!

מר כ ר מ ו ן מביע בראשית דבריו את צערו על שבן־אב"י איננו נשאר ב„דאר היום". עבור אנשים ש„המירו את דתם" היתה נוחה מאד עריכתו של ה' בן־אב"י. הוא כולו סבלן וחופשי, זהו רגש, ומצד שני זוהי אישיות מיוחדת. ה' בן־אב"י שייך לאנשי ים התיכון, אדם שהכל מקבל אצלו צורה חיצונית. הוא אוהב את המשחק, הדבור, המבטא. הוא אינו יכול לחיות ציוני כללי. זהו בנגוד לכל מהותו. הוא איננו שייך לשום מפלגה. הוא עתונאי משום שהוא עתונאי. לפעמים מעלה אותו חרעיון העתונאי ומבריק אותו. דברו על חופש. אני נהניתי מהחופש הזה. יהודי כמוני, שאינו יכול לחיות עקבי כמו הרוסים, שלפתע פתאום נמצא מהוץ לכל, בא ל„דאר היום" וניתנת לו הבמה, ושלו. שמחתי על שניתנה לי ההזדמנות היאת לחיות עמו יחד. אני אמרתי פעם לה' בן־אב"י „אילו הייתי עלמה הייתי מתאהב בו, אילו הייתי הגב' שלו הייתי חרד לו"... יודע אני כי העתון המחור שיהיה בעל פרצוף קבוע. ינחלו אותו האנשים האוהבים את חעקביות ותתחיל תקופה חדשה ל„דאר חיום". אני מאחל שלכל הפחות ישמרו על מינימום של חופש ומברך את ה' בן־אב"י שיחזור ל„דאר חיום" או שיקים עתון חדש.

מר ח י י ם מ ר ג ל י ת ק ל ו ר י ס ק י ציין גם הוא בברכתו הקצרה את תכונתו של „דאר חיום", חופש הבמה.

מר א ו ר י ק י ס ר י מברך את חתן חנשף בשם חברי ועובדי המערכה, ומציין במה קוים אפוניים מחיינו הפרטיים וחליכתו עם האנשים של בן־אב"י.

נאום ברכה מקורי אשר נתקבל מתוך לבביות כנה, נשא ה' י. ק ר נ י א ל. כדרכו, טבל את נאומו בבדיחות ובספורים אשר שעשעו את כל המסובים. הוא תתאים את גלגולי „דאר היום" לחגדה של פסח, אף גם סיפר את ה„חד גדיא", וגמר עליו את החלל. מר קרניאל הביא משלים וספורים מבדחים שונים אשר נמשלו ל„דאר חיום" וחביע את תקותו שזה יהיה ה„גלגול" האחרון.

מר פ ס ח ג י נ ז ב ו ר ג אשר נשא נאום נלהב ונתקבל מתוך תשואות חמות סיפר כי מכיר הוא את בן־אב"י עוד מלפני המשעשרה שנה בהיותו עוד באמריקה. הוא זוכר את הקסם חרב שה' בן־אב"י שפך על יהודי אמריקה וגם את החסד הזה לא ישכח. מאז נמצאים אנו בארץ, למרות שדרכינו היו נפרדות, אולם הפגישות היו ידידותיות. יש לזקוף את הדבר הזה לחשבון איש־יותו של ה' בן־אב"י. אין כאן ענין של גט פיטורין אלא שידוכין. הנואם מביע את דעתו שעוד ה' בן־אב"י ישתתף ב„דאר היום". ובשם „דאר היום" המחודש מביע את ברכתו של חברו חד"ר פרלמן ומסיים:

— אנו רואים את תפקיד „דאר היום", כמעט כתפקיד שסופן כאן, לשמור על הנחלת של חופש הדבור בארץ. לפעמים נדמה שהחופש הזה היה קצת מופרז. אולם המורם שעל פיו ידונו חברי המערכת המחודשת יהיה שכל החומר יהיה לפי הכלל: להשאירו עתון עממי, כלל ישראלי, משום שיש מפלגה גדולה, זהו עם ישראל. כשאני נכנס אל מצחצח הנעלים ב„נחלת בנימין" איני מוצא שם אלא את „דאר חיום". אני אומר: סימן רע הוא לשאר העתונים. „דאר חיום" ידע לעמוד על משמרתו חודות לעבודתו הנאמנה של חא' בן־אב"י. תמיד חרגשנו ש„דאר חיום" הוא עתון הישוב, הוא היה חביטוי של כל אלה הבלתי מאורגנים והנן על המעוטים. חופש על יסוד אחד ותנאי אחד: הישוב, היהדות, העם למעלה מכל ולא אפריון אם אומר שבן־אב"י חתוה את הדרך הזאת.

מר י צ ח ק פ ר ל מ ן, שדבר בשם פועלי דפוס „הסולל", ציין גם הוא בכמה קוים בהירים את אפיו ואישיותו של ח' בן־אב"י. ציין ביחוד את יחסו לפועלים, שבמחיצתו חם עובדים זה חמש עשרה שנה לא רק בתור עורך חעתון, אלא, בעיקר בתור „נותן־עבודה". ה' בן־אב"י יודע את נפש הפועל, והשתדל תמיד למלא את דרישתו הצודקות. ואם בזמנו פרצה השביתה הידועה, זו היתה לא לשם העלאת משכורות, אלא לרגלי הבאת מכונות סידור, וחששו אז שכמה פועלים העובדים בסידור יד יפוטרו.. והנה כיום ה„רבר" עצמו משתמש במכונות יותר מודרניות מאלה של „דאר היום". כמו כן ציין מר פרלמן כי טעות היא לחשוב שה' בן־אב"י הוא נגד הפועל. הוא לא רק שאיננו נגד הפועל, אלא ידיד הפועל ומכיר תמיד בצדקת דרישותיו.

בתור הכרת תודה לתתן הנשף על יחסו האדיב לפועלים, הוגש לו במתנה עט נובע.

ה' מ נ ח ם ח ל ו י, פועל דפוס גם הוא, מספר כמה זכרונות על דרכי עבודתו של ה' בן־אב"י.

לבסוף נשא ה' בן־אב"י נאום מסיף שנמשך כשעתים ושריתק אליו את כל השומעים בנגלו לפניהם את דרכי עבודתו, התפתחות העתונות הזמית בארץ, התפתחותו של „דאר היום" וכו'

(הנאום יבוא במלואו באחד הגליונות הקרובים).

מר קרניאל סיים את המסיבה בחודותו לאורחים שהואילו לבוא למסיבה זו. הוא לא שכח גם להזכיר לטובה ולחודות באופן מיוחד למר ארלר,

---

במיחושי חלב והתקשות העורקים, נטיה לנזילת דם מהמות ומקרים של שבץ, מבטיחים מי Franz Josef חמרים וחטבעיים יציאה קלה לצרכים בלי התאמצות. חקירות מדעיות בקליניקות למחלות עורקי חדם, הוכיחו שמי Franz Josef עוזדים במידה מרובה ביחוד לאנשים זקנים.

לחשיג בכל בתי־חמרקחת.